

Ross de Boss

Buurtatelier 'Het geheim van tante Gerritje' krijgt 25.000 euro van het Oranje Fonds

tekst: Lida Geers

Op 5 februari wordt het buurtatelier 'Het geheim van tante Gerritje' officieel geopend. 'Het Geheim van Tante Gerritje' is een activiteit van Stichting Indische Buurt in Bloei, een stichting die Community Art projecten in de Indische Buurt initieert. Het initiatief van dit buurtatelier komt van Simone Hoogervorst die met haar creativiteit iets voor de Indische Buurt wilde doen. In 2009 heeft 'Tante Gerritje' al een aantal workshops gegeven samen met de Karrewiel Community. In 2010 heeft 'Tante Gerritje' haar eigen atelier aan de Celebestraat 80. Het is de bedoeling samen met kunstenaars, migrantenvrouwen en buurtbewoners dit atelier levensvatbaar te maken en het voor de kinderen van de buurt mogelijk te maken naar hartelust te knutselen. Er wordt uitsluitend gewerkt met recyclebaar materiaal.

Om dit plan goed van de grond te tillen, zijn er fondsen geworven, waaronder het Oranje Fonds, Stichting Doen en het SKANfonds. Groot was dan ook de vreugde toen het Oranje Fonds besloot maar liefst vijftienduizend euro ter beschikking te stellen. Als na wetenschappelijk onderzoek blijkt dat Tante Gerritje succesvol is, zal dit buurtatelier een blauwdruk worden voor werkplaatsen in andere achterstandswijken in Amsterdam. Het is succesvol als het atelier een structurele bijdrage levert aan de sociale samenhang en talentontwikkeling in de buurt.

Opening:
vrijdag 5 februari, 15.30 uur
Celebestraat 80

Meer informatie:
Aura de Klyn, tel. 06-17 34 85 44
email: info@auradeklyn.nl

Tram

tekst: Simone Slotboom

illustratie: René Arnoldi

Om op school te komen neem ik tram 10 en dan tram 26. Eerst zat ik op een school vlakbij. Mijn mama fietste daarheen met mij achterop en fietste dan door naar haar werk. Op de terugweg hetzelfde, alleen precies andersom. Op de oude school zat ik te dromen in de klas. Mijn moeder moest daar vaak komen om te praten. Over mij. De meester en de juf dachten dat ik een beetje dom was. Ik zei altijd: dat weet ik niet hoor en vulde antwoorden niet in. Oersaai vond ik het.

Een keer moest ik met mijn moeder mee naar een mevrouw om testjes te doen. Mijn moeder mocht er niet bij blijven en die mevrouw vond ik een beetje raar en erg onaardig. Ze zei steeds: 'Kijk me eens aan'. Dat wilde ik liever niet, want ze was erg lelijk. Op haar vragen gaf ik geen antwoord en ik zei alleen dat ik honger en dorst had. Toen werd ze kwaad. 'Je hebt thuis toch ook regels waaraan je je moet houden?' 'Nee hoor,' antwoordde ik beleefd. 'Van mijn moeder mag ik alles doen waar ik zin in heb.'

Nu zit ik op een nieuwe school en mag ik elke dag met de tram. Ik heb ook een eigen abonnement gekregen met mijn foto erop. Vet cool vind ik dat. Ik ken alle haltes uit mijn hoofd en doe met mijn stem het bandje na. Sommige mensen vinden dat leuk en lachen naar me. Anderen schrikken

ervan als ik 'AZARTPLEIN, EINDPUNT' roep en kijken boos naar mijn mama.

Op Rietlandpark stappen we altijd over op de tram naar IJburg. Die gaat keihard door de tunnel en dan over de brug. Die brug noemen we de BH. Omdat hij daar ook op lijkt. Op zo'n grote witte, die oude vrouwtjes dragen. Mijn moeder heeft die niet. Zij heeft kleine in verschillende kleuren met strikjes en stukjes kant. Ik noem dat geen bh's, maar cadeautjes voor tieten. Onze buurvrouw heeft heel grote borsten en als je daar tegenaan ligt, is het net een kussen. Haar dochtertje noemt die van mijn moeder mannenborsten. Mijn mama ligt dan in een deuk en zegt dat het mientietjes zijn.

Elke ochtend zeg ik tegen de conducteur van de tram dat hij vergeten is de bestemming te veranderen. Dan staat er nog Azartplein, maar dat moet Van Hallstraat zijn. Elke dag weer. Soms word ik er niet goed van. Op een dag zat er een mevrouw op de tram die beweerde dat het automatisch ging. Ik zei dat ze ontzettend dom was als ze dat dacht. Mijn moeder vond dat niet fijn. Ze zegt altijd: 'Wie is de volwassene en wie is het kindje?' Daar word ik echt razend van. Ik heb nog gauw gezegd dat die mevrouw dan lang kon wachten en mijn tong naar haar uitgestoken. Tegen mijn moeder zei ik gewoon dat het me speet en dat ik het goed wilde maken met een kus en een knuffel. Daar trapt ze meestal wel in. ◀